

selv, forinden jeg har hørt den ærede Forslagsstiller's Motivering, men blot endnu sige, at det er en Selvfølge, at vi ikke kunne gaa ind paa det, da det gaar ud paa eventuelt at oprette to Kontorer her. Jeg fylder maasse ogsaa det ærede Medlem, at bemærke, at der er stænkent det Forslag Overveielse, som ved 2den Behandling var stillet af ham, men som ikke kom til Afstemning, fordi det Forslag, hvortil det var stillet, ved en foregaaende Afstemning faldt bort for Flertallet's Forslag. Som jeg allerede antydede, men som det ikke lod til, at den ærede Forslagsstiller dengang vilde erkende, kunde et saadant Forslag dengang meget godt formelt have været stillet til Flertallet's Forslag under § 5, saaledes at det kunde have været indskudt mellem sidste og næstsidste Strykke. Der er imidlertid fra Sagtyndiges Side blevet gjort saa væsentlige Indvendinger derimod, at man ikke har troet at kunne optage det igjen, idet man nemlig har gjort gjældende, at naar et Beløb i saadanne Stridstilfælde skulde modtages til Opbevaring af Monstringsbestyreren, maatte der være En, som havde Myndighed til at bestemme, hvor stort dette Beløb skulde være. Det maatte da ogsaa være Monstringsbestyreren, som kunde afgjøre dette ved en Kjendelse, men naar han skulde have Ret til at affige en saadan Kjendelse, gjorde man ham derved til en Slags Dommer. Dette har man imidlertid ikke ønsket at gøre ham til, og man har derfor ikke kunnet gaa ind paa denne Tanke, som maasse ellers var hensigtsmæssig. Forøvrigt har man da ogsaa ment, at det i de fleste Tilfælde, hvor der opkom Strid for længere Reiser, ikke vilde være hensigtsmæssigt, at Skibscheberen, der jo her i Kjøbenhavn bor nær ved Kontoret, just skulde have et vist Beløb liggende hos Monstringsbestyreren, for at denne kunde udbetale det til Sømanden; thi hvis han blev dømt dertil, kunde han ligesaa godt betale det direkte.

Klein: Det var mig hjært igaar at se det Underingsforslag, som er stillet under Nr. 8, forsaavidt som jeg betragtede det som en Smødefkommen imod den Anskuelse, for hvilken jeg har udtalt mig saavel ved 1ste

som ved 2den Behandling af denne Sag. Jeg vilde have ønsket, at der havde været Tid og Leilighed til nærmere at konferere om denne Sag med det ærede Udvalg, og særlig med dets Flertal; da Sagen var sat til 3die Behandling idag, var der jo imidlertid ikke Tid dertil, og der stod forsaavidt kun tilbage for mig at stille et Underændringsforslag til en anden Affattelse af Flertallet's Forslag under Nr. 8. Ligesom det nu var mig hjært at se, at Udvalgets Flertal havde stillet det omtalte Forslag under Nr. 8, saaledes maatte det naturligvis ikke være mig behageligt at høre, at den ærede Ordfører for et Dieblift siden udtalte, at han „selvfølgelig“ maatte fraraade det ærede Thing at gaa ind paa det af mig stillede Underændringsforslag. Jeg blev noget overrasket ved at høre den ærede Ordfører udtale sig saaledes, da det i alt Fald turde anses for stemmende med almindelig Brug ogsaa her i Thinget, at man ikke saaledes bestemt udtaler sig angaaende og mod et Forslag, som knytter sig til Grundtanken i det Forslag, man selv har stillet, førend man har hørt de Grunde, hvorpaa vedkommende Forslagsstiller støtter sig. Det var jo dog muligt, at det ærede Things Medlemmer, naar de have hørt, hvilke Betragtninger der har ledet mig til at stille mit Underændringsforslag, ville finde, at disse Betragtninger ikke ere saa helt ugrundede, og maasse endogsaa den ærede Ordfører selv kunde blive røkket i sin sikkre Overbevisning om det Rigtige i at vedtage netop Forslaget under Nr. 8 og kun dette. I alt Fald forekommer det mig ikke, at der vilde have været spildt det Allermindste, om den ærede Ordfører havde opsat at udtale denne sin „selvfølgelig“ Anbefaling til Thingsets ærede Medlemmer, de saa Dieblifte, indtil jeg havde faaet motiveret mit Underændringsforslag.

Hvad nu dette angaar, da gaar jeg ligesom Udvalgets Flertal ud fra, at der skal aabnes Ministeren en Mulighed til at ordne Sagen ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende paa den Maade, som er foreslaaet og anbefalet af Udvalgets ærede Flertal. Det er en Smødefkommen fra min Side, at jeg gaar ind paa at ordne Sagen saaledes, at Ministeren, hvis han finder det gjorligt og hensigtsmæs-